

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

ท่านวันชัยครองแต่ธรรมเต็มหัวใจ

วัดโยธานิมิตรเป็นวัดที่เราบวชที่นั่นด้วย อยู่ที่นั่นด้วยมาสองพรรษา เราบวชได้ ๒ พรรษา จากนั้นก็ไปเตลิดเปิดเปิงเลยไม่ได้กลับมาจำพรรษาที่วัดโยธานิมิตรอีกนะ ได้ ๒ พรรษาที่แรกเท่านั้น นอกนั้นก็ไป ไปเตลิดเปิง แล้วก็มาสร้างวัดที่นี่ ท่านตั้งเลย มาอยู่เป็นสมภารที่นั่น แล้วก็ตายเสียอีก ดูว่ารถไปชนกันทางบ้านศาลา ทางอำเภอหนองหานละมัง บ้านศาลาเราเคยเข้าไปรับผ้าป่าเขา ดูว่าวัดนั่นละ เขานิมนต์ท่านไปฉันเข้าที่นั่นในงานอะไร ไปตอนเช้า รถมาอย่างไรมาชนกันที่นั่น ท่านตั้งเลยตาย คราวนั้น ตายก็คนนะ (ตายเฉพาะหลวงตาดั่งวงครับผม) องค์เดียว (ครับผม)

ที่วัดโยธานิมิตรนี้ที่ไม่มีพระที่เป็นองค์พอสมควรจะครองวัดครองวาได้ เวลาที่ยังมองหาตัวไม่เจอ เราเข้าไปดูแล้ว นี่เป็นวัดที่เราบวชและอยู่ที่นั่นมาสองพรรษา บวชก็บวชที่นั่น โบสถ์ที่สร้างไปแล้วนั่นแหละเราบวชที่โบสถ์ นี่กำลังจะเริ่มสร้างโบสถ์ ก็พอดีท่านตั้งมาเสียไป โบสถ์นั้นเรายังไม่ได้ไปดูอีกเลย โบสถ์เก่าที่เราบวชนั่นมันพังไปแล้ว นี่กำลังจะปลูกเรียกว่าสร้างใหม่เลย เรายังไม่ได้ไปดูอีก

นี่ยังไม่มีพระสมควรที่จะมาครองวัดโยธานิมิตร เราก็ยังไม่ได้เข้าไปดูอีก อันนี้ก็อยู่ในความรับผิดชอบของเราอย่างลึกๆ เพราะเราบวชวัดนี้ เราถือวัดนี้เป็นวัดของเรา ตั้งเดิมมา นี่จะสร้างโบสถ์เราก็เริ่มให้แล้ว ๑ ล้าน เอา สร้างปฐมฤกษ์ เราบอกอย่างนั้น โบสถ์หลังนี้กำลังจะเริ่มจะสร้างเราก็ให้ ๑ ล้านเป็นปฐมฤกษ์ เราให้ก่อนอื่นแหละ ที่นี้พอดีท่านตั้งมาเสียเสีย เราก็ยังไม่ได้ไปดูโบสถ์อีกนะ โบสถ์ที่เราบวชนั่นพังลงไปแล้ว ละ นี่กำลังจะเริ่มสร้างขึ้นที่เก่า กำลังจะเริ่มสร้างพอดีท่านตั้งก็เสียไป เราเองก็ไม่ได้เข้าไปดู

นั่นละเป็นวัดที่เราบวช บวชที่วัดโยธานิมิตร พอบวชแล้วก็อยู่นั้นสองพรรษา ก็ออกจากนั้น ออกแล้วเตลิดเปิดเปิงจนกระทั่งปานนี้ เลยไม่ได้กลับมาจำพรรษาที่วัดโยธาอีก ท่านพระครูวัดโยธานิมิตรท่านเสียไปดูเหมือนจะสิบกว่าปีแล้วมัง ท่านเป็นเจ้าของอาวาส เป็นอาจารย์ของเรา ท่านสวดกรรมวาจาให้เรา ท่านเสียไปแล้ว ท่านตั้งเป็นพระหนุ่มน้อย แล้วขาดสมภาร ท่านจะไปเอาใครมาเป็นสมภาร เราตัดขาดสะบั้นไปเลย อย่าเอามาเป็นอันขาด ว่าอย่างนี้เลย เราดูแลอยู่นะวัดนี้นะ เราว่าอย่างนั้นเลย

เอาสู่มสี่สู่มห้าเป็นยักษ์เป็นมารมากินวัดกินวาประชาชนได้หรือ ท่านเจ้าคุณนั่นละเจ้าคุณวัดโพธิ์ บอกอย่างขาดสะบั้นเลย อย่าเอามาเป็นอันขาด ว่าอย่างนั้นเลย คือระบุชื่อมาแล้ว เราก็ตัดทันทีเลย เพราะฉะนั้นท่านตั้งจึงให้เป็นสมภารอยู่นี้แหละ มันก็

ใหญ่โตขึ้นไปเองแหละคนเรา กินทุกวันนี้ละ เรารู้ว่า พอดีโตขึ้นมาขนาดนี้ก็เลยตายเสีย เตี้ยวันนี้ยังไม่มีสมภารวัด สมภารวัดนี้สำคัญนะ หัวหน้าวัดสำคัญมากทีเดียว รวมในจุด นั้นหมด เราก็ไม่เคยเป็นสมภารที่ไหนก็มาเป็นที่นี่ เป็นที่นี้ก็ไปวัดป่าไปเลยเทียว

ท่านพระครูท่านก็มาเยี่ยม ท่านมาหา สร้างวัดใหม่ๆ ท่านก็มา มาได้สองสาม ครั้งละมัง ท่านมาเยี่ยม พระครูวัดโยธาท่านก็เสียไปแล้ว นั่นละครรมาจาของเรา โบสถ์หลังนั้นว่าจะสร้างใหม่ เราก็เริ่มให้แล้ว ๑ ล้าน แต่เวลานี้ท่านดวงเสียไป จะเป็นอะไรต่อไปก็ไม่ทราบ ก็ไม่พันที่เราจะดูแลอยู่ วัดโยธานิมิตรเป็นวัดที่เราบวชอยู่ที่นั่น เราก็บวชโบสถ์หลังนั้นละ แล้วจะสร้างขึ้นมาใหม่ เราก็เริ่มให้ไป ๑ ล้านแล้ว พอดีท่าน ดวงเสียไป ไม่ทราบจะปฏิบัติกันอย่างไรเราก็ไม่ทราบนะ

วัดป่าภูสังโฆ ถวายปัจจัยจำนวน ๓๒๗,๗๐๐ บาท พอใจ ได้เงินมาจากไหนตั้ง สามแสนสี่แสน พอแก่อยู่นี้สักเท่าไรนานไม่เห็นได้เงินมาเป็นแสนๆ อย่างนี้ละ เก่งกว่า อาจารย์วะท่านวันชัย เอาเก่งอย่างนี้ให้เก่งไปเถอะเราไม่ว่า ให้เก่งไป ได้เท่าไรขอมาให้ เรา บอกอย่างนั้นนะ ท่านวันชัยอยู่ที่นั่นก็ดีสงัดดี พระจำนวนเท่าไรเวลานี้ (๒๕ องค์ เจ้าคะ) ก็นับว่ามากอยู่ แล้วอาหารการฉันทำอย่างไร วัดก็ไกลด้วย อาหารการขบฉันจัด กันอย่างไร (พอเป็นไปเจ้าคะ)

เออ พอเป็นไป กรรณฐานเราต้องเขียมเสมอ เหลือเพื่อไม่ได้ ภาวนาไม่เป็นทำ ต้องเขียมเสมอ เรายื่นักเขียม เขียมมาแล้วนะ การฝึกกรรมเจ้าของนี่มักจะอดอาหาร ละมากกว่าเพื่อน คือภาวนาดี จนท้องเสีย จะอดอาหารตลอดเลยถึง ๙ ปี พอลงเวที แล้วท้องก็ไม่ลงด้วย มันก็ไปของมันเรื่อยๆ จนจะตาย ได้ยาหมอตั้งมาฉัน เลยระจับ ดับไปเลยนะ ยาหมอตั้งคืออยู่ ไม่งั้นเราตายแล้วตั้งแต่ชนพรรษาที่เท่าไร กำลังจะเริ่ม ช่วยชาติ โรคนี้ก็กำเริบหนักเข้า พอดีได้ยาหมอตั้งมาฉันเลยหายตั้งแต่บัดนั้น จนกระทั่งปานนี้ ยาดีอยู่นะยาหมอตั้ง

ทางนั้นก็มีวัดภูสังโฆกับวัดผาแดง ธรรมสืออยู่ที่นั่น มีแต่พระมากๆ ทั้งนั้นละอยู่ที่นั่น เราไม่ค่อยได้ไปไหนละเตี้ยวันนี้ไม่ค่อยไปไหน ไปตามจุดที่จำเป็นๆ เท่านั้น ที่จะไปเยี่ยมวัดนั้นวัดนี้ไม่ค่อยได้ไป ฐานะของเรามีมากต่อมาก วันหนึ่งๆ ไม่ว่างนะ ท่านวัน ชัยก็ดี มีหลักใจเรียบร้อยแล้ว มาพูดเรื่องจิตตภาวนาให้ฟังทุกอย่างๆ เราก็เพียงคอย แนะๆ เท่านั้น ก็ผ่านไปได้ เรียกว่าผ่านไปได้แล้วท่านวันชัย ผ่านได้โดยสมบูรณ์ ไม่มีอะไร ละ กิเลสตัดมหาตัวไหนไม่มี เรียกว่าขาดสะบั้นไปเลย ครองแต่ธรรมเต็มหัวใจ ถ้าธรรม ครองใจแล้วสบายมาก ถ้ากิเลสครองใจเป็นไฟไปเลย มันต่างกัน

วันนี้สายแล้วจะไปธุระของเราละวันนี้ก็ดี ไปทุกเช้านะ ส่วนมากไปโรงพยาบาล เอาของไปส่งโรงพยาบาลนั้น โรงพยาบาลนี้ ไปทุกวัน เอาของไปส่งทุกวัน เมื่อวานหรือ

วันไหนทางเขารักษาป่าอะไรที่ภูหลวง ทางภูหลวง พวกเขารักษาป่ามีที่ครอบครัวเขามา
ขออาหารทางนี้ละไป เราก็อุ้มให้หมดเลย นี่เขารักษาป่า ทางภูหลวงรักษาป่ารักษาสัตว์
มีเท่าไรครอบครัวนะ เขาก็บอกครอบครัวมา เรามีเท่าไรก็อุ้มให้หมดเลย อยู่ในโกดัง
อุ้มให้หมด เพราะวัดเรานี้พูดตรงๆ เป็นวัดอุ้ม อุ้มตลอดไม่มีคำว่าเก็บ มีแต่อุ้ม มี
เท่าไรอุ้มเลยๆ วัดนี้เป็นวัดจ่ายตลอดด้วยความเมตตา ไม่ใช่อะไรความเมตตา มีเท่าไร
หมด สำหรับวัดนี้ไม่มี มีไม่ได้ ความเมตตาภาวุดอกหมดเลย เอาละให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ